

Ю. Яновський
«Подвійне коло»
«Дитинство»

**Юрій
Яновський
1902-1954**

АНДРІЙ

- офіцер царської армії
- ненавидить рідного брата і рідну землю
- батьківщина – Росія-матінка
- ображає брата (Мазепа проклятий, петлюрівське стерво)
- запеклий шовініст (галичани бив у Карпатах до смерті)
- знехтував батьківським заповітом

ОВЕРКО

- єдиний з роду добре освічений, закінчив учительську семінарію, книги читав, написані по-нашому, артист, грав із греками в Просвіті
- першим згадує про рідну Дофінівку, море, батька і навіть його бінокль
- визнає рід основою і, передчуваючи трагедію, кається перед ним; найголовніше для нього держава, Українська держава.

ПАНАС

- важко народжений
- непутящий
- контрабандист
- нечесний та підступний на полі бою

ІВАН

- “комісарська морда”
- співає з чужого голосу
- “весь світ за нас і Карл Маркс”
- переможець, що загубив трьох братів

*“Тому роду не буде переводу, в котрому
браття милують згоду”*

Новела “Дитинство”

Навіщо вміщена тут новела «Дитинство»? Не про війну розповідається в ній, а про дитинство майбутнього комісара, а потім письменника Данила Чабана, з яким читач ще зустрінеться у новелі «Батальойн Шведа». Дитинство — це початок усього в людини — і доброго, і злого. Данилка виховував степ, красу якого розумів малий серцем.

Данилко

Данилка (Данила Чабана, майбутнього комісара, а потім письменника) виховував степ, красу якого він розумів своїм малим серцем. "Комусь, не степникові, не зрозуміло, як живуть люди на голій, порожній рівнині, а малий Данилко виходив крадькома з хати, покинувши сестру, коло якої був за няньку, степ простилався перед ним, як чарівна долина..."

Сім'я була небагата, навіть поїсти не завжди було що, тож хлопчик молився зі справжнім натхненням під час посту «тією улюбленою молитвою, якої його навчив прадід Данило: «Дай мені, Боже, картоплі, киселю й розум добрий». Може, у цій жартівливій молитві була саме та народна мудрість, що формує мораль. Добрий розум мати, любити свою землю, поважати своїх батьків, свій народ, його віру і звичаї — ось і є та наука, якої зазнав у дитинстві Данилко. Це те, що робить людину людиною — частиною свого народу. Це і є застава вічного життя на землі.

Презентацію зробили учні 11- б класу:

- Олексій Іванов
- Таран Станіслав

